

Martor ocular la primul bombardament 4 aprilie 1944 asupra Bucureștilor. E primăvară în case, focurile s-au stins, prăvăliile se deschid în fiecare dimineață, peste trotuare ușor calde, uscate, alunecă femeii, invalizi în haine militare, bărbați cu pălării moi, necombatantți.

Teatrul de revistă „Savoy” își prezenta seară de seară spectacolele, barurile de noapte cu fete și orchestre. Bombardierele vin începând cu primele zile din luna aprilie 1944. Undeva la 8500m apar câteva avioane ale escadrilei „60 Recunoaștere a Forței a 15 a”. USAAF execută fotografierea aeriană a obiectivelor românești, suprafața cuprinsă între Chitila și Gara de Nord. Cronometrele indică orele 11.30 (3 aprilie 1944), lumea le privea crezând că sunt avioane de școală. A doua zi pe 4 aprilie „Wing 47” (Escadra 47) cu grupurile 376, 449, 451 și 98 decolează de pe aerodroamele din San Pancrazio, Grottaglie, Brindisi, având ca obiectiv de zbor România -București și ca obiectiv de atac- Gara de Nord și triajul. La ora 10.30 decolarea a decurs repede, avioane „B-24 Liberator” zboară peste Bari, Adriatica, deasupra Albaniei, Iugoslaviei, peste Kraljevo și ies la Vidin, Caracal, Roșiori de Vede, 115 grade pe rozeta compaselor de bord.

Cele 170 de bombardiere la 7000m înălțime la orele 13:45 deasupra Gării de Nord deschid trapele de bombe. Escadrilele românești din apărare le întâmpină cu foc, având astfel loc lupte grele aeriene. Grupul român 6, 7, 9 Vânătoare, IAR-80 și Messerschmitturile 109-G doboară multe bombardiere. Pe 5 aprilie se răzbună și vin cu Escadra 2 (Fortărețe zburătoare B 17, Flying Fortress) să bombardeze triajul Ploiești și rafinăriile Astra, Orion, Columbia și Standard aruncând câte 10-12 bombe explozive și incendioase. Misiunea lor a pierdut 11 aparate, grupul român 7 vânătoare are 3 victorii prin lt. Bătrânu, adj. Florea și slt. Șandru. Bombardierele fac o pauză până pe 15 aprilie. Aceste bombardiere aveau motoare, Wright Cyclone, elici Hamilton, ture Emerson, fuselaje uzinate la San Diego, oțel de Pittsburgh al bombelor, băieți americani care se trezeau peste noapte locotenenți, sublocotenenți, sergenți, naviganți, etc. Ei se năpustesc spre o vale străină lor, Valea Prahovei și tot așa până la 23 august 1944 se abat neîntrerupt asupra României - ziua americani, noaptea englezi și canadieni care mitraliau trenuri, populație civilă fără apărare. Aviatori români au luptat cu toate tipurile de avioane, afară de cele japoneze, remarcându-se îndeosebi căpitanul Băzu Cantacuzino, lt. Agarici, cpt. Șerbănescu, lt. av. Mircea Bădulescu pilot și comandant de Stukas (bombardament în picaj), adj. șef Negoită (pilot pe JU-52).

La Piestany (Cehia), de ziua victoriei-9 mai 1945, băieții aviatori au ieșit în oraș, era o notă de veselie, în parc cânta muzica militară, iar la o terasă cânta o orchestră de fete muzică tinerească. La 23 octombrie se sărbătorește Ziua armatei, atunci când armata română a eliberat ultima palmă de pământ a orașului de graniță Carei, acolo realizându-se un monument în cinstea ostașilor căzuți pentru eliberare. Tot pe 25 octombrie serbându-se și ziua de naștere a regelui Mihai I (1921).

La 26 august 1944 a fost bombardat Otopeniul, marcajul făcut deasupra aeroportului militar fiind împins de vânt asupra localității.

România a fost a patra țară care a luptat efectiv, dar nu i s-a acordat statutul de țară cobeligerantă.

Glorie armatei române și recunoștință celor care au căzut în luptă, atât pe teritoriul țării, cât și în afara granițelor: Cehoslovacia, Ungaria, Austria, etc.

Text: ofițer (rez.) Papa Floricel